

หอสมุดสาขา
วังท่าพระ

เรื่อง

องค์ประกอบผลไม้ไทย

THAI FRUITS COMPOSITION

สำนักหอสมุดกลาง

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีศิลปบัณฑิต

ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา (สาขาจิตรกรรม)

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2530

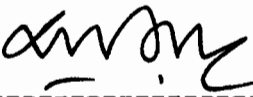
วิทยาลัยพณิชย
ท่าม

คณะมนตรีศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อัญมณีให้ฉันเอกสารประกอบศิลปนิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรศิลปบัณฑิต

()

คณะศรีคณะมนตรีศิลป์

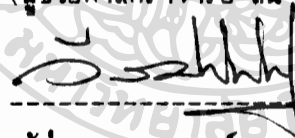
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

 ประธานกรรมการ

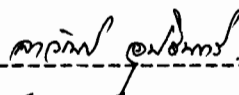
หัวหน้าภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิตย์ ภู่อารีย์)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ เสวต เทศนธรรม)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สน สิมารัง)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วีระ โยธาประเสริฐ)

 กรรมการ
(อาจารย์ สมโภชน์ อุปอินทร์)

 กรรมการ
(อาจารย์ ลาวัลย์ อุปอินทร์)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : องค์ประกอบ "ผลไม้ไทย"
ชื่อเจ้าของงาน : นาย จตุพร บุญอินทร์
สาขาวิชาเอก : จิตรกรรมมณฑลศิลป์
ภาควิชา : ประยุกต์ศิลปศึกษา
คณะ : มณฑลศิลป์
มหาวิทยาลัย : ศิลปากร
ปีการศึกษา : พ.ศ. 2530

สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

การเรียนศิลปมีใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของศิลปให้ลึกซึ้งเท่านั้น
ประการสำคัญของการศึกษาวชิชาศิลป์ในสภาพปัจจุบันนี้ จะเน้นไปที่ความสามารถในการที่จะออกไป
ไปทำงานประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถอยู่ร่วมได้ในสังคม รู้จักการแก้ปัญหาที่
อาจจะเกิดขึ้นได้กับตัวเอง กับงาน และกับผู้อื่น ศิลปนิพนธ์ชุดนี้จึงได้เน้นไปที่เรื่องของ
ทักษะ และการออกแบบสร้างสรรค์ทางความคิด เพื่อให้เห็นปัญหาและรู้จักการแก้ปัญหา
โดยนำเสนอเป็นรูปแบบและเทคนิคหนึ่ง เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในระดับหนึ่ง

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน อาทิเช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิตย์ ภู่อารีย์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำศิลปนิพนธ์ ซึ่งเป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำและการแก้ปัญหาในการทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ รวมทั้งคณาจารย์ทุกท่านในภาคประยุกต์ศิลปศึกษา ตลอดจนผู้มีอุปการะคุณทุกท่านที่ให้ความสะดวกในระหว่างปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ทั้งนี้และทั้งนั้นจะลืมเสียมิได้เป็นอย่างยิ่งก็คือ บิดา มารดา ของข้าพเจ้า ซึ่งให้โอกาสให้ได้รับการศึกษามาจนกระทั่งถึงระดับนี้

ขอกราบขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยเหลือดังกล่าว จนศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงอีกครั้งมา ณ. ที่นี้ด้วย

สารบัญ

หน้า

ชื่อ เรื่องศิลปนิพนธ์	ก
คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์	ข
หัวข้อศิลปนิพนธ์และบทคัดย่อ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทนำ	1
ขอบเขตของการศึกษา	2
จุดมุ่งหมาย	3
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
วิธีนำเสนองานศิลปนิพนธ์	5
คำจำกัดความ	6
ความบังคาสใจ	7
ส่วนประกอบของแนวความคิดในการสร้างงานศิลปนิพนธ์	8
ปัญหาในการปฏิบัติงาน	9
การแก้ปัญหในการปฏิบัติงาน	12
สรุป	14
บรรณานุกรม	15

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 1.	1.ก
รูปที่ 2.	2.ก
รูปที่ 3.	3.ก
รูปที่ 4.	4.ก
รูปที่ 5.	5.ก
รูปที่ 6.	6.ก
รูปที่ 7.	7.ก
รูปที่ 8.	8.ก
รูปที่ 9.	9.ก
รูปที่ 10.	10.ก
รูปที่ 11.	11.ก
รูปที่ 12.	12.ก
รูปที่ 13.	13.ก
รูปที่ 14.	14.ก
รูปที่ 15.	15.ก
รูปที่ 16.	16.ก
รูปที่ 17.	17.ก
รูปที่ 18.	18.ก
รูปที่ 19.	19.ก

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาของ ภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรนี้ มีหลักสูตรของการศึกษาระยะเวลา 4 ปี ซึ่งนับเป็นเวลาที่สั้นมาก ซึ่งหากจะศึกษาศิลปให้ต้องแท้จริง ๆ หรือเพื่อจะใฝ่งานเป็นตัวของตัวเองแล้วนั้น ในทัศนะของข้าพเจ้าคิดว่า ระยะเวลาดการศึกษาเพียงแค่นี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นจุดเล็ก ๆ เท่านั้น เป็นการศึกษาเพื่อให้รู้จักการค้นคว้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทำงานอย่างมีเหตุผล สามารถควบคุมการทำงานของตัวเอง เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในภายข้างหน้า อีกทั้งยังเป็นการเตรียมตัวที่จะออกสู่โลกภายนอกที่ถูกระบบที่กำหนดให้ศึกษา ออกไปเผชิญกับโลกซึ่งต้องทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม

การศึกษาศิลปในปัจจุบันนี้ มีหลักสูตรของการศึกษาแบ่งแยกออกไปได้หลายสาขาวิชา แล้วแต่ความถนัดของแต่ละบุคคลที่จะเลือกศึกษาให้ต้องแท้ๆอย่างใดอย่างหนึ่ง มีใช้ศึกษาศิลปเพื่อศิลปเป็นอุดมการณ์อย่างเดียว เพราะว่าในปัจจุบันสภาวะต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก นักศึกษาศิลปเพื่อรับใช้ความคิดของตัวเองมีน้อยลง ในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้าทุกคนจะต้องกินร่นเพื่อให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในสังคม หรือเอาตัวรอดในสังคม ใต้นั้นจะต้องรู้จักประยุกต์แนวความคิด และวิชาความรู้ความสามารถเอามาใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันให้ได้

โครงการศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ของข้าพเจ้านั้น จึงเป็นการศึกษาเพื่อให้รู้จักการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเน้นไปที่ทักษะในการปฏิบัติงาน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากงานในเนื้อหาและรูปแบบนั้น ๆ มิไ้มุ่งไปที่ตัวศิลปินวิสุทธิ์ เหตุที่ทำงานจิตรกรรมชุดผลไม้นี้ก็เพื่อชี้ให้เห็นถึงการแก้ปัญหา เมื่อเกิดขึ้นกับรูปแบบ โดยวิธีนำเสนอทางหลักศิลป์ ซึ่งข้าพเจ้าไม่ถือเป็นงานศิลป์วิสุทธิ์ เพียงแต่เสนอให้เห็นทางหลักวิชาศิลป์ โดยใช้เทคนิคอย่างหนึ่งอย่างเดียว ทำให้งานสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่เวลาจะอำนวย

ขอบเขตของการศึกษา

หัวข้อศิลปนิพนธ์ เรื่องผลไม้เป็นเพียงการตั้งปัญหา เพื่อให้รู้จักการแก้ปัญหาที่เกิดจากสภาพหนึ่งสู่อีกสภาพหนึ่งทางงานจิตรกรรม โดยหลักขององค์ประกอบศิลป์เป็นการเสนอโดยใช้รูปแบบแนวคิวบิสม์ ใช้เทคนิคสีอะครายลิกลงบนผืนผ้าใบเป็นการแก้ปัญหาโดยการจำกัดรูปแบบและเทคนิค เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์ที่สุดในรูปแบบและเทคนิคนั้น ๆ

การศึกษาจะเริ่มตั้งแต่นำข้อมูลหลักคือ ผลไม้ต่าง ๆ นำมาจัดเป็นองค์ประกอบ โดยเริ่มตั้งแต่งานสเก็ตซ์ ชาว - คำ และสี ลงบนกระดาษ จนกระทั่งเขียนลงบนผืนผ้าใบ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อเสนอแนวทางแก้ปัญหา โดยจำกัดเนื้อหารูปแบบและเทคนิค อีกทั้งเวลาในการปฏิบัติงาน
2. ต้องการเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของเนื้อเรื่อง ในอีกแนวหนึ่งซึ่งเกิดจากการที่ได้แก้ปัญหาแล้ว
3. ต้องการสร้างสรรค์จังหวะใหม่ขององค์ประกอบ โดยอาศัยความสัมพันธ์ของรูปทรง และสีในลักษณะรูปแบบนั้น ๆ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อตกลงเบื้องต้นในงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ มีดังต่อไปนี้คือ

1. งานชุดนี้ไม่ต้องการแสดงสภาพสรีระความเป็นจริงตามธรรมชาติของผลไม้ แต่จะทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับความสัมพันธ์ที่เกิดจากการจัดวางองค์ประกอบใหม่ เพื่อให้เป็นรูปทรงในทางระนาบ เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกัน
2. ไม่ต้องการแสดงสีที่เกิดจากสภาพสรีระความเป็นจริงตามธรรมชาติของผลไม้ แต่จะใช้สีเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันในองค์ประกอบที่จัดขึ้น
3. รูปแบบของงานไม่ต้องการเน้นเรื่องอารมณ์หรือความรู้สึกที่เป็นผลมาจากสภาพความเป็นจริงของผลไม้ตามธรรมชาติ เช่น ส้มโดยธรรมชาติจะเลือกสีเขียวหรือส้มอมเขียว แต่ในการจัดองค์ประกอบใหม่ผลส้มอาจเป็นสีม่วง เป็นต้น
4. รูปแบบของงานจะเป็นลักษณะแบนราบ บางระนาบอาจจะสัมพันธ์กันจนเกิดมิติขึ้นได้นั้น จะเกิดจากการวางน้ำหนักของสี เพื่อให้เกิดผลโดยตรงทางสายตา
5. ต้องการให้เห็นถึงการจัดองค์ประกอบโดยใช้หลักทางศิลปะ และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความประสานกลมกลืนของรูปทรงเรขาคณิตที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง นำมาจัดใหม่จากรูปทรง ซึ่งเป็นธรรมชาติอยู่ก่อน

วิธีนำเสนอผลงานศิลปะ

งานศิลปะชิ้นนี้ แบ่งการนำเสนอเป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. เนื้อหา

เนื้อหาของศิลปะชิ้นนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลไม้ไทย ซึ่งนำมาจัดองค์ประกอบ

2. รูปแบบทางศิลปะ

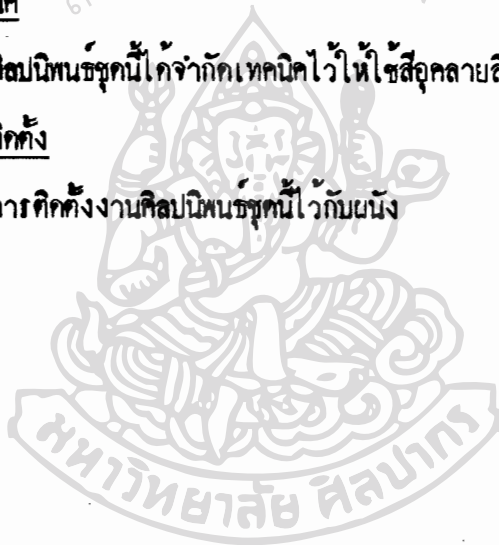
งานศิลปะชิ้นนี้ ได้จำกัดรูปแบบของงานไว้ให้เป็นศิลปะกึ่งนามธรรม (ลัทธิคิวบิสม์)

3. เทคนิค

งานศิลปะชิ้นนี้ ได้จำกัดเทคนิคไว้ให้ใช้สีอุคหลายสีบนพื้นผ้าใบเท่านั้น

4. การติดตั้ง

ต้องการติดตั้งงานศิลปะชิ้นนี้ไว้กับผนัง

คำจำกัดความ

คำจำกัดความที่ใช้ในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ คือ

(1) รูปทรง (FORM)

หมายถึง ขอบเขตของพื้นที่ในระนาบ 2 มิติ ซึ่งเกิดเป็นรูปทรงทางเรขาคณิต รวมไปถึงลวดลายและเส้นต่าง ๆ

(2) การประสานกลมกลืน (HARMONY)

หมายถึง การที่รูปทรงแต่ละรูปทรงถูกจัดวางให้ซ้อนกัน วางทับกัน หรือการวางชิดติดกันในแต่ละระนาบ เพื่อให้เกิดการหักเหซึ่งกันและกัน รวมไปถึงสี ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องกันภายในองค์ประกอบที่จัดขึ้น

(3) จังหวะ (RHYTHM)

หมายถึง ช่องไฟเล็กใหญ่ที่เกิดขึ้นระหว่างรูปทรงต่าง ๆ ที่อาจจะวางซ้อนกัน ทับกัน หรือวางชิดติดกัน หรือวางให้เกิดการเชื่อมลำซึ่งกันและกัน รวมไปถึงจังหวะของสีที่อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์ประกอบ

(4) ความเคลื่อนไหว (MOVEMENT)

หมายถึง ผลที่เกิดจากจังหวะของรูปทรงในแต่ละระนาบ ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ซึ่งมีผลทางสายตาที่ต่อเนื่องกันในที่ว่าง

ความมั่นคงใจ

จุดเริ่มต้นของการทำงานศิลปะนี้คือ ข้าพเจ้าได้รับความมั่นคงใจจากรูปทรงและสีสรรของผลไม้ไทย ซึ่งประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่มีผลไม้มากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก สิ่งที่ธรรมชาติสร้างขึ้นมานั้นมันก็มีความงามในตัวของมันอยู่แล้ว แต่ความงามนั้นก็อยู่ในสภาพนั้น สถานะนั้น ผลไม้ไทยเป็นสิ่งมั่นคงใจที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผลไม้ไทยจึงเป็นข้อกำหนดที่เกิดขึ้นใกล้ตัวมากที่สุดที่จะนำมาตั้งเป็นหัวข้อทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้

ผลไม้ไทยต่าง ๆ มีรูปทรง รูปร่าง พื้นผิว สีต่าง ๆ มากมาย มีทั้งรูปทรงที่อิสระ เรขาคณิต ซึ่งสามารถจะนำมาจินตนาการออกแบบ เพื่อให้เกิดเป็นความงามลงบนผืนผ้าใบได้ในหลายรูปแบบ แต่ด้วยข้อตกลงเบื้องต้นที่จะทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นเพียงเพื่อการศึกษา การแก้ปัญหาเฉพาะรูปแบบและเฉพาะเทคนิค จึงได้ถูกกำหนดอย่างแคบ ๆ ไว้ที่รูปแบบและเทคนิคหนึ่งเท่านั้น เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการจะสร้างงานในลักษณะอื่น ๆ ต่อไป

ส่วนประกอบของแนวความคิดในการสร้างงานศิลปะนิพนธ์

เป็นที่ยอมรับว่าสิ่งต่าง ๆ ย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บางอย่างเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมมาก เหลือร่องรอยเดิมทิ้งไว้น้อย บางอย่างเปลี่ยนแปลงน้อยเหลือสภาพเดิมทิ้งไว้มาก เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า สภาพของสิ่งแวดล้อมแตกต่างตามยุคและสมัย ประกอบกับความคิดเห็นของมนุษย์ การรู้จักคิดค้นสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ เป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของสังคมด้วย

ดังนั้นในการสร้างงานศิลปะไทยชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงได้นำคำพูดของศิลปินท่านหนึ่งคือ "เชซาน" ไท้กล่าวไว้ว่า "ถ้าเข้าใจรูปทรงของโลกภายนอก และโครงสร้างตามความจริงแล้ว จงมองรูปทรงเหล่านั้นเป็นเหลี่ยม เป็นลูกบาศก์ง่ายๆ ๆ" จากการมองของศิลปินผู้นี้จึงทำให้เกิดรากฐานของลัทธิคิวบิสม์ ซึ่งเนื้อหาของลัทธินี้มีผลต่อการทำงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงขอนำเสนอ แนวทางสำคัญในการเขียนตามลัทธิคิวบิสม์โดยสรุปย่อ ๆ ได้คือ

1. ถูการคัดทอน ย่นย่อส่วน หรือเพิ่มเติมตกแต่งรูปทรงวัตถุที่ข้องการเขียน โดยถือหลักของส่วนประกอบเพิ่ม
2. คำนึ่งการแสดงออกทางรูปทรง เปิดและปิด โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของบริเวณที่ว่างในส่วนที่เป็นรูปและพื้น หรือบวกและลบ
3. คำนึ่งถึงความคันลึกด้วยรูปทรง ขนาด การซ้อนกัน บังกัน โปร่งใส คล้ายภาพเอกซเรย์
4. เปิดโอกาสให้ผู้ผู้มีเสรีภาพในการคิด ใ้บัญญัติพิจารณาด้วยตนเอง ภาพเขียนเสมือนแนวทางที่แนะให้ผู้ดูชื่นชมด้วยตนเองเท่านั้น
5. คำนึ่งถึงความกลมกลืนของรูปทรง สี และรูปร่าง เมื่อประกอบกันเป็นเรื่องราวที่รู้จักกันเป็นอย่างดี รูปทรงที่เด่นได้แก่รูปทรงที่เกิดจาก เส้นเว้า เส้นโค้ง เส้นตรงผสานกัน อย่างเหมาะสม
6. คำนึ่งถึงส่วนย่อยและส่วนรวมพร้อมกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันพอ ๆ กับคำนึ่งถึงลักษณะผิวหน้าของวัตถุแต่ละชนิด

ปัญหาในการปฏิบัติงาน

ปัญหาในการปฏิบัติงานศิลปะขั้นสูงนี้ มีดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาเรื่องเทคนิค

การใช้เทคนิคสีอะครายลิกลงบนผืนผ้าใบ ลักษณะของสีอะครายลิกมีคุณสมบัติที่สามารถใช้ให้หลายอย่าง คือสามารถเขียนอย่างบางได้ โดยผสมน้ำมาก ๆ และเขียนอย่างหนา ๆ แบบมีเนื้อสี ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ จะเขียนโดยใช้สีบาง ๆ หรือจะให้มีเนื้อสีมาก ๆ อย่างไหนจะให้ผลที่ต้องการมากกว่ากัน

(2) ปัญหารูปแบบศิลปะและการสื่อความหมาย

เมื่อกำหนดรูปแบบของงานรูปนี้เป็นแบบลัทธิศิลปะคิวบิส ดังนั้นจะทำการคลี่คลายรูปแบบออกไปจนถึงที่สุดในแนวนามธรรม จะเป็นปัญหาของการสื่อความหมายหรือไม่อย่างไร

(3) ปัญหาในงานปฏิบัติ

แยกออกได้ดังต่อไปนี้

3.1 ปัญหาเรื่องการวางองค์ประกอบ (composition) แน่นเกินไปหรือไม่

3.2 ปัญหาเรื่องรูปทรง (form) รูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกันเกินไป

3.3 ปัญหาเรื่องสี (colour) ใช้สีมากหรือน้อยเกินไป

ดังจะกล่าวถึงสาเหตุและปัญหาดังต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาเรื่องเทคนิค

เทคนิคที่ใช้ได้ถูกกำหนดไว้เพียงเทคนิคเดียวคือ สีอะครายลิกลงบนผืนผ้าใบ ลักษณะของสีอะครายลิก มีคุณสมบัติพิเศษที่สามารถใช้ให้หลายอย่าง คือสามารถเขียนได้ทั้งบนกระดาษและบนผืนผ้าใบ และยังสามารถเขียนอย่างบางได้ลักษณะคล้ายสีน้ำ โดยเวลาเขียนใช้น้ำผสมให้สีเจือจาง แต่สีก็ยังคงสดใส ทั้งยังเขียนอย่างหนา ๆ มีเนื้อสีได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือจะใช้วิธีไหนดีที่สุดในการทำงานรูปนี้ จึงทำให้ผลที่ต้องการมากที่สุดในการปฏิบัติงาน

ช่วงแรกโค้ดทดลองใช้วิธีเขียนลงบนกระดาษ เป็นงานสเกลเล็ก ๆ แค่ออกขายลงเฟรมซึ่งมีพื้นที่มากกว่ากันหลายเท่าตัว ผลที่ออกมาไม่เป็นตามที่ต้องการเท่าที่ควร สีที่คู่สีใสเมื่ออยู่บนกระดาษ แคกลับคู่แห้ง ๆ ไม่สดใสเมื่ออยู่บนผืนผ้าใบ เนื่องจากเขียนบางเกินไป เนื้อสีซึ่งมีลักษณะบางใสอยู่แล้วจึงลึกลงไปเป็นอย่างมาก งานชิ้นหลัง ๆ ท่อมาจึงลองเขียนโคมไฟใช้เนื้อสีเต็มๆ เขียนแบบสีน้ำมันก็เกิดปัญหาการแห้งเร็ว และสีไม่เรียบตามต้องการ รวมทั้งลักษณะงานดูหยาบเกินไป

2. ปัญหารูปแบบศิลปะและการสื่อความหมาย

รูปแบบที่กำหนดไว้เป็นงานแนวคิวบิสม์ ดังนั้นการที่จะเปลี่ยนแปลงศิลปะจากรูปแบบจากเหมือนจริงไปเป็นงานคิวบิสม์และยังคงดูเรื่องว่ารูปนั้นคืออะไร เป็นการยากที่จะยึดรูปแบบคิวบิสม์โดยตรง ดังนั้นในช่วงแรกจะเห็นได้ว่ารูปแบบที่ศิลปะเปลี่ยนแปลงแล้วยังไม่เต็มที่ ยังคงยึดอยู่ที่ลักษณะเหมือนจริงอยู่มากๆ ทั้งยังเป็นปัญหาในการที่จะเชื่อมเนื้อหาเข้าด้วยกัน เพราะกังวลอยู่ว่าจะไม่รู้เรื่องจะสื่อความหมายตามความต้องการไม่ได้

3. ปัญหาในงานปฏิบัติ

3.1 ปัญหาเรื่องการวางองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่วางในช่วงแรกจะวางให้เห็นจุดสนใจเพียงจุดเดียว และมีจุดรองสนใจ ส่วนอื่นเป็นแบคกราวด์ด้านหลังคลุมอยู่ในน้ำหนักมืด ส่วนใหญ่จะยึดองค์ประกอบตามแนวของยูโครแมติก ซึ่งจะเน้นจุดสนใจไว้ข้างหน้า และถูกแสงสว่าง ส่วนแบคกราวด์จะมี

3.2 ปัญหาเรื่องรูปทรง

งานบางชิ้นยังได้จัดองค์ประกอบโดยวางตัวผลไม้ให้อยู่ในจุดสนใจและนำศิลปะของไทย ซึ่งเป็นเครื่องใช้แบบไทย ๆ ต่าง ๆ มาวางไว้ในจุดรองสนใจ เพื่อต้องการที่จะสื่อความหมายในอันที่จะให้เป็น "ผลไม้ไทย" บางรูปในงานเขียนชุดนี้เป็นการนำรูปทรงที่เปลี่ยนแปลงแล้วส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นรูปทรงทางเรขาคณิตเป็นฟรอมแบนราบ ลักษณะสองมิติมาจัดวางใหม่ เนื่องจากช่วงแรกกังวลอยู่ว่าฟรอมที่จัดจะ

คุณารู้เรื่องว่าสิ่งที่นำมาจัดองค์ประกอบนั้นคืออะไร พรอมจึงถูก
บังคับการ จัดวางให้ออกมาเป็นรูปร่างตามแบบซึ่งเกิดผลทางสายตา
เป็น 3 มิติ คุณรู้เรื่องว่ารูปที่จัดวางคืออะไร แต่รูปทรงที่เกิดขึ้น
นั้น จะเกิดการเกาะกันเป็นกระจุกอยู่ ภาพทั้งภาพยังไม่ประสานกัน
เท่าที่ควร

3.3 ปัญหาเรื่องสี

งานช่วงแรกจะใช้โทนสี โมโนโครม (สีเดียว) จุดสนใจจะเน้น
ด้วย โทนสีที่สว่างกว่า แต่เมื่อคุณแล้วก็ยังไม่สื่อความรู้สึกถึงผลไม้ไทย
ซึ่งมีหลายหลากสี ซึ่งคิดว่าน่าจะใช้สีได้มากกว่านี้และอยู่ด้วยกันได้
งานต่อมาจึงใช้สีมากขึ้น รวมไปถึงการนำเอาของใช้ที่เป็นของไทย ๆ
เช่น ลายผ้า เครื่องเบญจรงค์ มาใส่ไว้ในภาพด้วยและนำสีมาใช้
จึงเกิดการคลุ้มสีไม่ไ้ สีแพรวพราวไปหมดเกิดการขาดความเป็น
เอกภาพในสีไป งานต่อมาใช้โทนสีตรงข้ามกัน โดยใช้สีของผลไม้
เป็นตัวกำหนด เช่นรูปมะพร้าวก็ใช้สีน้ำตาล แดงกราวนหลังใช้สีออก
น้ำเงิน - เขียว ซึ่งเป็นโทนสีที่อยู่ตรงข้ามกัน เป็นต้น

การแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

การแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานศิลปนิพนธ์คุณมีดังต่อไปนี้

(1) การแก้ปัญหาเรื่องเทคนิค

ในเมื่อสื่อะครายลิมมีคุณสมบัติโปร่งใส การที่เขียนสีอย่างบาง ๆ โดยผสมน้ำมาก เมื่อต้องการให้สีไม่แห้งก็ทาทักลงไปอีกครั้ง สีที่เกิดจะเป็นอีกน้ำหนักหนึ่ง กุสสีจะแน่นขึ้น ฉ่ำขึ้นไม่แห้งเหมือนทาครั้งเดียว งานบางชิ้นยังต้องเขียนถึง 2 ลักษณะในงานชิ้นเดียวกัน เพื่อเอาผลออกมาให้ไ้ตามความต้องการ ดังนั้นจึงต้องประสานเทคนิคการเขียนเข้าด้วยกัน จึงจะได้ผลตามความต้องการ อีกทั้งยังรวมไปถึงการลงพื้นที่ที่สื่อก็ช่วย

(2) การแก้ปัญหาเรื่องรูปแบบศิลปะและการสื่อความหมาย

จากงานในช่วงแรก ๆ จะยังคงยึดรูปแบบอยู่คือ การขอยุรูปทรงออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ เชื่อมต่อกันให้เกิดเป็นรูปทรงทาง 3 มิติ และเล่นเรื่องการจัดองค์ประกอบการวางตำแหน่ง จุดเด่น จุดรองของจุดสนใจในภาพ ดังนั้นการพัฒนาในการออกแบบจัดองค์ประกอบจึงหยุดอยู่กับที่ รูปที่ไ้มีลักษณะใกล้เคียงกันดูแล้วยังไม่ประสบผลตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ช่วงต่อมาจึงคลี่คลายมวลของพรมส่วนใหญ่ออกไปในทางนามธรรมมากขึ้น ทำให้เกิดมิติสระในการจัดวาง และจะทำให้การพัฒนารูปแบบไปสู่งานนามธรรมไ้มากขึ้น

(3) การแก้ปัญหาในงานปฏิบัติ

3.1 การแก้ปัญหาในการวางองค์ประกอบ องค์ประกอบในงานช่วงแรก ๆ จัดองค์ประกอบซึ่งมีลักษณะค่อนข้างจะเป็นสูตรมากเกินไปคือ มีจุดสนใจ จุดรองสนใจ และแบคกราวด์หลังมีค เนื่องจากในงานช่วงแรกต้องการที่จะขอยเพลนแต่ละเพลนออก และวางน้ำหนักและสีตามแสงเงาธรรมชาติ เพื่อเมื่อดูแล้วจะรู้ว่า รูปนั้นเป็นลักษณะของผลไม้ชนิดใด และระนาบที่อยู่ ในคานหลัง จึงปล่อยให้เป็นระนาบใหญ่ไม่ให้ความสำคัญโคคเด่นขึ้นมา

เพื่อต้องการให้เป็นแบบกราวนด์หลัง เมื่อการจิกองค์ประกอบออก เป็นสูตรการพัฒนาการจิกวางจึงหยุดอยู่กับที่ ซึ่งเมื่อคุณภาพแล้ว บางส่วนขององค์ประกอบไม่ทำงาน ดังนั้นระนาบซึ่งถูกบังคับเพื่อให้ เกิดน้ำหนักแสงเงาตามธรรมชาติ ก็ได้ถูกคลี่คลายออกไปอย่างอิสระ ซึ่งจะเห็นได้จากงานในช่วงหลัง ๆ ดังนั้นจึงทำให้ห้ององค์ประกอบของ ภาพทำงานได้อย่างเต็มที่ ภาพจึงเกิดความเคลื่อนไหว การเคลื่อนไหว ได้ต่อเนื่องทั้งภาพ ระนาบแต่ละระนาบมีบทบาทได้เต็มที่

3.2 การแก้ปัญหาเรื่องรูปทรง

ระนาบซึ่งช่วงแรก ๆ ถูกบังคับให้อยู่กับที่ในตำแหน่งแสงเงา ซึ่งต้องการให้เกิดรูปทรง 3 มิติในองค์ประกอบ เมื่อปล่อยให้ระนาบต่าง ๆ ได้เป็นไปอย่างอิสระ จึงทำให้เกิดการวางระนาบอย่างอิสระได้มาก รูปทรงซึ่งช่วงแรกถูกบังคับให้เล็ก ๆ ในจำนวนมาก ๆ ซึ่งมีขนาดที่ เท่า ๆ กัน จึงเกิดการซ้ำกันมากเกินไป ช่วงหลังจึงทำรูปทรงให้เกิด ความแตกต่างกันตั้งแต่ในการทำขนาดมีทั้งใหญ่บ้างเล็กบ้าง ตาม ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่จัดไว้ การเปลี่ยนแปลงของขนาดรูปว่าง ยังผลให้เกิดความเคลื่อนไหว มีจังหวะที่เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ

3.3 การแก้ปัญหาเรื่องสี

สีในช่วงแรกที่ใช้เป็นโทนเดียว ซึ่งใช้สีตามผลไม้ที่นำมาจิกองค์ประกอบ จึงเกิดการจำกัดขอบเขตของสีที่จะใช้ในงานช่วงหลัง เมื่อแก้ปัญหา รูปแบบออกไปได้ สีจึงมีโอกาสเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ซึ่งช่วงกลาง ของงานจะเห็นได้ว่ามีการใช้สีอย่างอิสระจนคุมไม่อยู่ งานชุดสุดท้าย จึงคุมสีให้อยู่ในโทนของมันเอง และมีสีตรงข้ามเข้ามาบ้างพอสมควร จักให้อยู่ในตำแหน่งงาน จึงรู้สึกว่าจะสมบูรณ์กว่าที่ผ่าน ๆ มา

สรุป

ในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เป็นการ เริ่มต้นในการคิดเพื่อให้รู้จักการแก้ปัญหา ซึ่ง
เกิดจากการปฏิบัติงานตามขั้นตอน ระยะเวลาที่ถูกระบุกำหนดและตามหลักวิชาการประกอบศิลปะ
ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ไข้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดกับงานที่จะออกไปทำในอนาคต

ดังนั้นงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้จึงเป็นเพียงการ เสนอรูปแบบ และวิธีการแก้ปัญหาขั้นต้น
เท่านั้น งานในลักษณะเดียวกันนี้อาจจะมีรูปแบบและวิธีการต่างกันขึ้นอยู่กับบุคคลิกลักษณะของ
แต่ละบุคคลในการ จะทำการแก้ปัญหาต่างกันอย่างไ

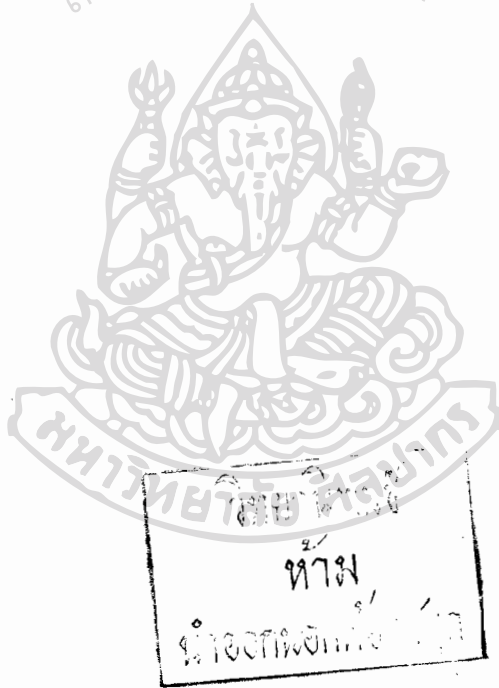

บรรณานุกรม

1. คณะจิตรกรรม, เอกสารประกอบการศึกษา, กรุงเทพฯ, พิมพ์ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร, พ.ศ.2529
2. อารี สุทธิพันธ์, ศิลปนิยม, พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, พ.ศ.2516
3. เอกสารภาพชุดคนไทย, กรุงเทพฯ

สำนักหอสมุดกลาง

มค
1/02
2530
001

010716

28.ต.ค.2536

รูปภาพ

รูปที่ 1 20X40 ซม. สีน้ำมันกระดาษ

รูปที่ 2 20 X 40 ซม. สีอะครายลิกบนกระดาษ

รูปที่ 3

40 X 60 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 4 40 X 60 ซม. สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 5 40 X 60 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 6

80 X 100 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 7 80 x 100 ซม. สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 8

80 x 100 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 9

80 × 100 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 10

80 x 100 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 11 20 x 40 ซม.

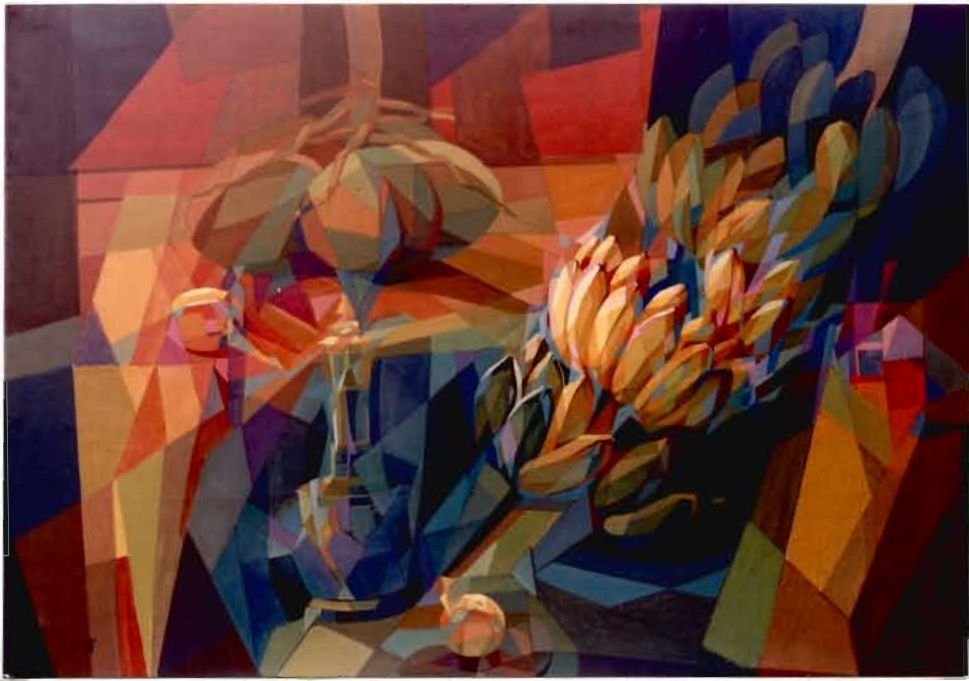
สีน้ำบนกระดาษ

รูปที่ 12

80 x 100 ซม.

สีอะครายบนผ้าใบ

รูปที่ 13

80 X 100 ซม.

สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 14

DETAIL. № 13

รูปที่ 15

20 x 80 ซม.

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

รูปที่ 16

20 × 80 ซม.

สุานปานกระดาด

รูปที่ 17

100 × 400 ซม.

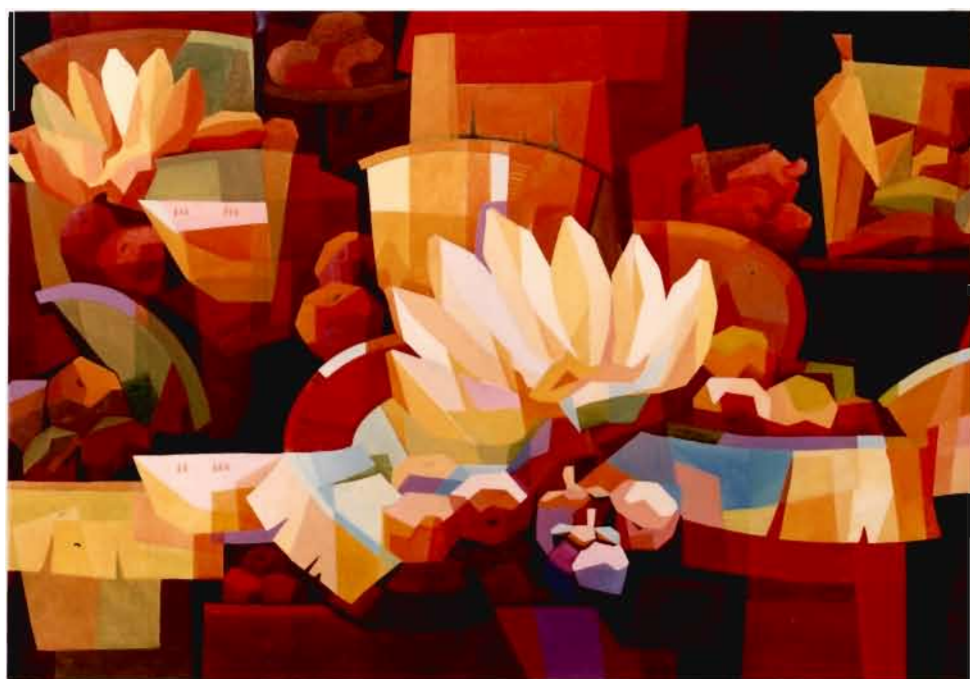
สีอะครายลิกบนผ้าใบ

รูปที่ 18

DETAIL

NO 17

รูปที่ ๑๙

DETAIL NO 17